

CLUB XL – practical jokes kapitel 2

31.5.2013

af ERS alias Erik Raymond Thorfelt-Schmidt, PLK 1957-1960 & LK hhv. L 1962-1984

Jeg må sige, at Bohné tog det faktisk helt pænt - efter et par dage.

Han var ellers kendt for at have et temperament som en kedel vand – der allerede havde kogt i 5 minutter.

Faktisk blev han inspireret til at anmode os om hjælp til at tage lidt gas på Erik West Petersen, dette noble menneske i import afd. Så ved fælles hjælp og lidt fiflen med fødselsår lykkedes det os at få meldt West P. ind i Pingklubben (for børn, hvor man fik medlemskort og en ping-nål i emalje tilsendt – Ping var i Storm P.s tegneserie Peter & Ping – Og man fik fødselsdagskort og kunne holde sin børnefødselsdag i Holberghaven i LORRY med ”Tante Karen” fra Berlingeren som leder af den levende underholdning).

Nå, men af en eller anden grund fandt West ud af, at vi 3 knægte nok havde haft en finger med i spillet. I al fald bad han os om idéer til en hævn over AB, som han havde fundet ud af, stod bag denne uskyldige spøg.

Jeg havde samme dag i frokoststuen set en annonce, at Statsradiofonien, bekendtgjorde at drenge i alderen 6-14 – tror jeg – med gode rene sangstemmer, som kunne tænke sig at aflægge prøve med henblik på optagelse i Radiofoniens Drengekor, kunne skrive til ... Så den lå jo lige til højre fod.

Sammen med West forfattede vi en epistel – igen med et vist mål af kunstnerisk frihed omkring persondata. Og så ventede vi spændt på nedslaget.

Desværre hørte West kun det følgende andenhånds fra os. Men til alt held stod døren åben ind til ”buret”, som vi kaldte ABs glaskontor, så vi kunne høre hans ende af samtalen et par dage efter:

”Hvem siger De? Javel så. Goddag. Hvad skal jeg? – pause – Det skulle De fande’me ikke ønske Dem! Jeg er bange for, at nogle har spillet os begge et puds her.”

Hvorpå han kom truende ud af buret pegende på os: *”Det var en fra radioen, der ville have jeg skulle komme i morgen og aflægge sangprøve. Det kender I varyler vel ikke noget til, hva’?”*

Hvortil vi med relativ god samvittighed kunne svare, at det skam ikke var os, der havde skrevet til Drengekorets dirigent. (For det havde jo West).
